

Jaunumi skolas bibliotēkā

Laima Kota

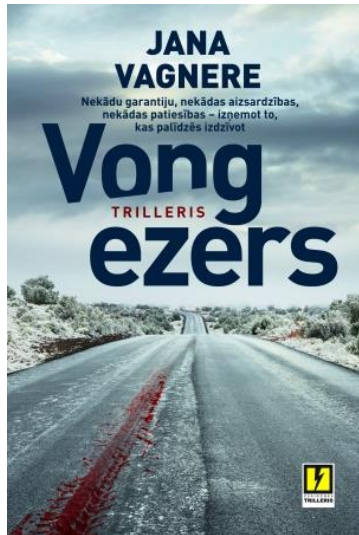
CILVĒKS AR ZILO PUTNU ir par latviešu rakstnieku, dramaturgu un gleznotāju Anšlavu Eglīti.

“Mazliet mistifikācijas, mazliet falsifikācijas, daudz dzirkstošu smieklu un asprātīgu dialogu – pirmo trimdas gadu gaisotne, kurā **Laima Kota** rāda Anšlava Eglīša un Veronikas Janelsiņas piedzīvojumus švābu zemē, ir izteikti teatrāla. Aiz krāšņajām Alpu dekorācijām elpu cenšas atgūt kara sagrautā Eiropa, un svešumā izkaisītajiem latviešiem teātris īstenībā ir zāles, kas ļauj atgūt garīgo līdzsvaru. Vai Kārļa Skalbes pasakai līdzīgā Miera un pieticības malā divu māksliniecisku personību tandēmam ir iespējams saglabāt savu zilo putnu – radošu brīvību? **Laimas Kotas** atbilde ir optimistiska.”

Vents Zvaigzne

Prozaiķe **Laima Kota** (1962) ir desmit grāmatu autore. Senāk pazinām kā Laimu Muktupāvelu.

Stāstus sākusi publicēt 1993. gadā, bet popularitāti ieguvusi ar pirmo romānu *ŠAMPINJONU DERĪBA* (2002), par kuru saņēmusi *Literatūras gada balvu*. Atzinību guvuši arī citi **Laimas Kotas** darbi: trilleris *CILPA* (2003), biogrāfiskie romāni *MĪLA. Benjamiņa* (2005) un *BRĀLIBRĀLI. Balsu buroji brāļi Kokari* (2009), kā arī viņas grāmata bērniem *MATILDE UN TERĒZE JEB KĀ BŪT TE, TUR UN CITUR* (2013) un sērijā *Mēs. Latvija, XX gadsimts* izdots romāns *ISTABA* (2016).

Vai mūsos ir kas spēcīgāks par izdzīvošanas instinktu?

Gripa. Katru gadu uz planētas ar to saslimst miljoniem cilvēku, mēs esam pieraduši to uzskatīt par neizbēgamu ļaunumu, bet tādu, kuru spējam uzveikt. Kāds paliek mājās un dzer zāles, kāds staigā apkārt, aplīpinot arī citus... Bet kas notiks, ja kādu dienu šāds vīruss būs daudz spēcīgāks par iepriekš piedzīvotajiem un karantīnas dēļ tiks slēgtas skolas, slimnīcas un pat pilsētas?

Kad vīruss Maskavā izraisa epidēmiju un drīz vien izvēršas pandēmijā, vienpadsmit maskavieši – cits citam sveši – apvieno spēkus, lai kopā pārvarētu bīstamo ceļu uz Karēliju, kur cer patverties drošībā. Brauciens ved pāri visai valstij. Vai viņiem pietiks degvielas? Vai izdosies veiksmīgi veikt tālo ceļu? Vai dīvainā kompānija, kuru vieno tikai šī ārkārtas situācija, izturēs vai padosies? Katrs kilometrs ir konfrontācija ar nāvi, nezināmām briesmām, greizsirdību un bailēm, katra stunda – cilvēcības pārbaudījums.

Nekādu garantiju, nekādas aizsardzības, nekādas patiesības – izņemot to, kas palīdzēs izdzīvot

“Vongezers” ir rakstnieces Janas Vagneres (dz. 1973) pirmais romāns. Sākumā tas tika pa daļām publicēts autorei blogā, bet, pieaugot lasītāju skaitam, tika izdots arī grāmatas formātā. Drīz pēc tam romāns tika tulkots vairāk nekā divpadsmit valodās, tas ieguvis daudzas literārās balvas un īpaši augstu novērtēts Francijā, kur izdots jau vairākkārt.

No krievu valodas tulkojusi Māra Poļakova.

“Vongezers” ir postapokaliptisks romāns. Kārtējais? – jūs jautāsi. Jā, kārtējais, taču Janas Vagneres romāna centrā ir tā varoņi, un tas piešķir grāmatai nesteidzīgu ritmu, raisot lasītājā sajūtu, ka pasaule palēnām un neizbēgami ieslīgst miglā. Nemanāmi spriedze kļūst taustāma...

Passion-polar.com

Izcilā, talantīgā autore Jana Vagnere jāuzteic par inteliģenci un izdomu, kas izpaužas gan darba sižetā, gan tik dažādajos tēlu raksturos. Interesanti, ka romānā nav pozitīvo un negatīvo tēlu, nav labo un ļauno, neliešu un “kārtīgo pilsoņu”. Ja, sākot lasīt

grāmatu, jūtat simpātijas pret vienu vai otru varoni, nebūs ilgi jāgaida, līdz viņā vilsieties. Autore ir radījusi pasauli, kurā homo sapiens var kļūt par canis lupus. Alytus.rvb.lt

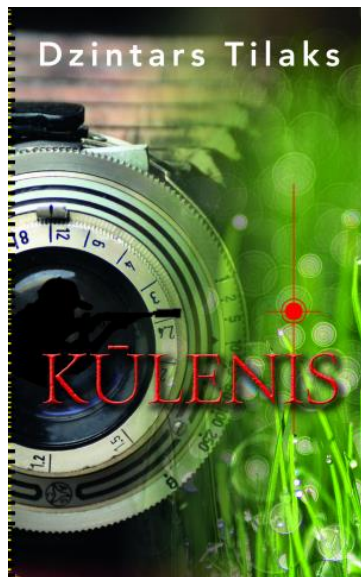
“Vongezers” ir stāsts par mūslaiku Robinsoniem, kas, spītējot tumsai, sniegam un salam, dodas uz Krievijas ziemeļiem, uz Karēliju. Pārbaudījumi, ar kuriem viņi saskaras šajā ceļā, atbilst žanra noteikumiem: tie ir gan tehniski, gan ētiski un cilvēciski; ceļā viņiem draud nemitīgas briesmas, katra tikšanās var beigties ar potenciālu uzbrukumu un vien retu reizi sola ko labu. Grāmatu nav iespējams nolikt malā, pirms lasītājs aizvēris pēdējo lappusi.
Next.liberation.fr

Nekad neesmu bijusi šī žanra fane. Bet nu, pulksten četros no rīta, sēžu, pa fragmentiem lasu “Vongezeru” jūsu blogā un nevaru apstāties. Visu spēju tik labi iztēloties, ka liekas – es skatos filmu vai esmu sastapusi romāna personāžus dzīvē. Nevaru vien sagaidīt turpinājumu!
No Janas Vagneres bloga lasītāju atsauksmēm

Romāna spēks slēpjas tā autentiskumā. Tekstā nav falšuma: visi cilvēka dabas vērojumi ir psiholoģiski patiesi. Romāns tik ļoti ievelk sevī, ka jūtos atvieglota katru reizi, kad, izlasījusi kādu fragmentu, atgādinu sev – tas ir romāns, fikcija, bet es dzīvoju šeit, reālajā pasaulē...
No Janas Vagneres bloga lasītāju atsauksmēm

TURPINĀJUMS...

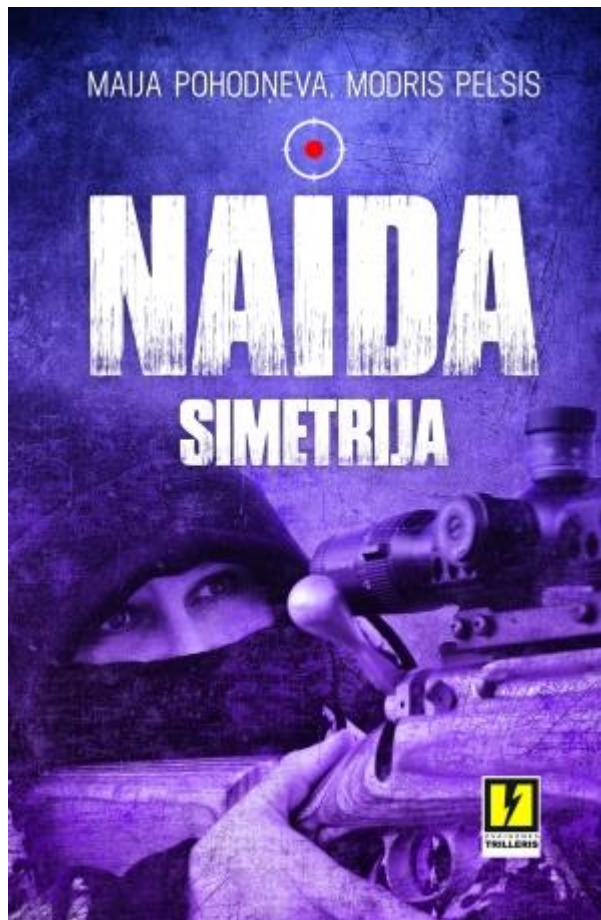

Negaidītu, nejaušu notikumu virkne vai kāds ārējs spēks un likumsakarība var radīt situāciju, kad nekas vairs nav un nevar būt kā agrāk, un mēs tad sakām: dzīve ir apmetusi kūleni.

Tā tas notiek ar galveno varoni, nobriedušu vīrieti Linardu, ar jauno sievieti Anci un viņas māti Dailu. Līdz šim mierīgajā dzīvē pēkšņi ienāk atklājumi, diemžēl arī vilšanās un pat cīņa par izdzīvošanu. Nav iespējams mierīgi pieņemt visu, kas notiek, bet vai aktīva iejaukšanās nesarežģīs visu vēl vairāk? Skaistā lauku vasaras ainava slēpj sevī ko bīstamu, ko varētu arī nezināt un nenojaust, ja vien... Ance nebūtu apstājusies un nokāpusi no riteņa ar fotoaparātu rokās.

Dzintars Tilaks: “Lai arī daudzas grāmatas esmu rakstījis skolas vecuma lasītājiem, laiku pa laikam man rodas azarts rakstīt arī pieaugušajiem. Tagad tā īsti apzinos, ka gandrīz katrā darbā mani varoņi saskaras ar ko neparastu, tiek iesaistīti piedzīvojumos, un, apveltīti ar vienkāršu cilvēkmīlestību, cenšas darīt sevi un pasauli labākus.

Šī ir mana sešpadsmitā grāmata, kurā Tu, lasītāj, varbūt atklāsi arī sevī ko jaunu, būdams kopā ar maniem grāmatas varoņiem. Lai Tev viegli lasīt!”

“Naida simetrija” ir žurnālistu Maijas Pohodņevas (1973) un Modra Pelša (1970) jaunākā kopīgi uzrakstītā grāmata, kura, neskaitot dažādus projektus, tapusi 15 sadarbības gadu rezultātā. Autoru saspēle rodas, uzdodot jautājumus un risinot situācijas. Ja viens meklē atbildi – kāpēc, tad otrs izdomā – kā. Arī izmeklējot noziegumu vai izplānojot sižetu trillerim – vienmēr sastopas teorija un prakse.

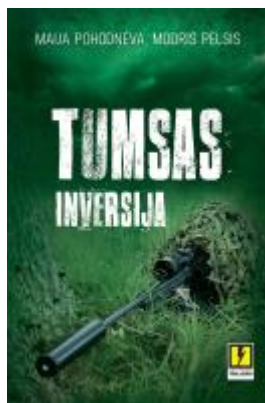
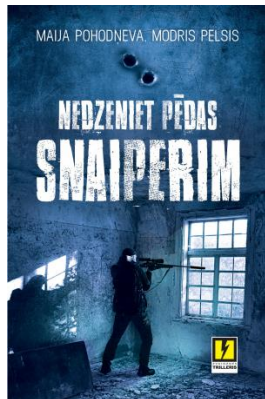
Galvenais personāžs romānā ir Anna – sieviete, kurai nepiemīt sentiments, kura nicina vājumu – gan fizisku, gan garīgu. Viņas pagātne ir traģiska un neapskaužama, turpretī gribasspēks un izturība – apbrīnojama. Bet viņa ir pieradusi strādāt vienatnē. Anna daudzas reizes ir sastapusies ar nāvi aci pret aci, jo tāda ir viņas profesija.

Taču šoreiz, lai veiktu jauno uzdevumu, Annai līdzī tiek sūtīts pārinieks – bijušais policists Andris Kadiķis, pret kuru sieviete izjūt vienīgi naidu. Jo viņa skaidri zina: kad "darbiņš" būs pabeigts, no abiem dzīvs drīkst palikt tikai viens. Visticamāk, neviens. To apzinās arī Andris, kas, apstākļu spiests, kļuvis par persona non grata tāpat kā bīstamā, neapbrīnināmā sieviete ar baidīgu pieredzi – par naudu meistarīgi aizraidīt uz viņas pasauli tos, kuri pasūtītājiem ir nevēlami.

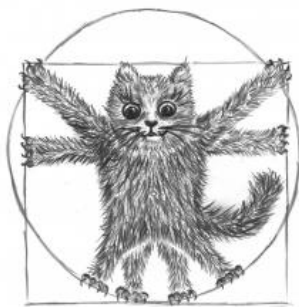
Sieviete pat nepūlas urdīt sevi, prasot, kāpēc viņa nejūt nekādus sirdsapziņas pārmetumus. Toties vīrieša apziņā plosās neskaitāmi jautājumi. Kāda turpmāk varētu izvērsties viņa dzīve, ja vien vispār izdosies palikt dzīvam? Vai gan iespējama normāla dzīve pēc tam, ja visļauņāko darbu sarakstā būs izdzēsta cilvēka dzīvība, lai

arī kas ir bijis šis nāvei nolemtais? Taču nedz Andrim, nedz Annai nav izejas – jāsadarbojas!

Kaut gan globālā īstenība mūsdienās ikvienu pietuvina situācijām, kurās cilvēcība tiek rupji apšaubīta, romāna lasītājs sastapsies ar atkailinātu un spriedzes pilnu skarbumu, ieraugot dzīvi no tās puses, kura droši vien viņam ir bijusi sveša un un tāda tā arī paliks.

Maija Pohodņeva, Modris Pelsis

KAKU VĀRDŪTĀJA

Grāmata priekam un optimismam. Tā vēsta par sievieti vecumā pēc četrdesmit, kura saprot: dzīvesprieks un ticība mīlestībai jāatgūst jebkuriem līdzekļiem! Un to, kā izrādās, var paveikt – ja ņem talkā kaķi, makšķeri un vīrieti.

“Dzīve, lai jupis rauj visas nepatīšanas, tomēr ir jautra! Jo īpaši, kad tajā ienāk kaķis.”

Daina Ozoliņa

Pandēmijas detektīvi

Grāmata asprātīgā valodā stāsta par neparastiem notikumiem un aizraujošiem piedzīvojumiem uz visiem pazīstamu pandēmijas izraisītu situāciju fona.

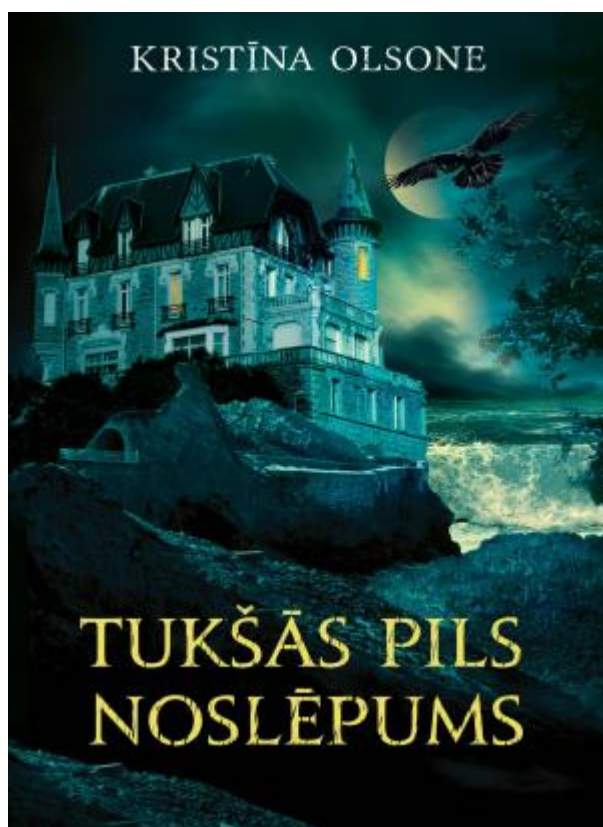
Kad pandēmijas dēļ divpadsmitgadīgais Austris un viņa māsiņa Odrija ir spiesti kopā ar mammām pavadīt vasaru dvīņumācībā Jūrmalā, abi ir pārliecināti, ka viņus gaisa šausmīga garlaicība.

Tomēr viss izvēršas pavisam citādi. Mistiski notikumi mājās, aizdomīgas videokameras pie pensionāru īpašumiem, motorrolleristu zagļu banda, pat cilvēka nolaušana... Austris un Odrija nolemj slepus kļūt par detektīviem, lai atklātu šos dīvainos noziegumus. Un, kad vēl izrādās, ka tajā visā ir iesaistīta arī Austra mamma, garlaicība vairs nav ne prātā.

“Es netaisos pārvākties uz Jūrmalu! – Austris auroja, lielākam efektam metot pret grīdu pa pusei apēsto Snickers batoniņu. Dzīvoklis jau tāpat izskatījās kā pēc nelielas viesuļvētras – mammas un Austra drēbes, apavi un citas mantas bija izmētātas pa visām iespējamām virsmām. – Kāpēc mēs nevaram dzīvot tepat Rīgā?

[..]

“Vajag novērot aizdomīgās mājas, – Odrijai jau bija gatavs plāns. – Ja mēs pierādītu, ka tava vecmāmiņa nav vienīgā, kam dārzā ir aizdomīga kamera un pazūd mantas, mēs varētu pasniegt šo lietu policijai uz paplātes!”

Elliju un Valteru vienus pašus nosūta uz Vētru salu. Tur viņiem būs jādzīvo, līdz mājās atgriezīsies vecāki. Taču viss izvēršas pavisam savādi. Viņu jaunās mājas ir liela, veca akmens pils, kurā drīz tiks atvērta viesnīca. Salinieki viņus uzreiz brīdina: “Turieties pa gabalu no Tukšās pils, bērni!”

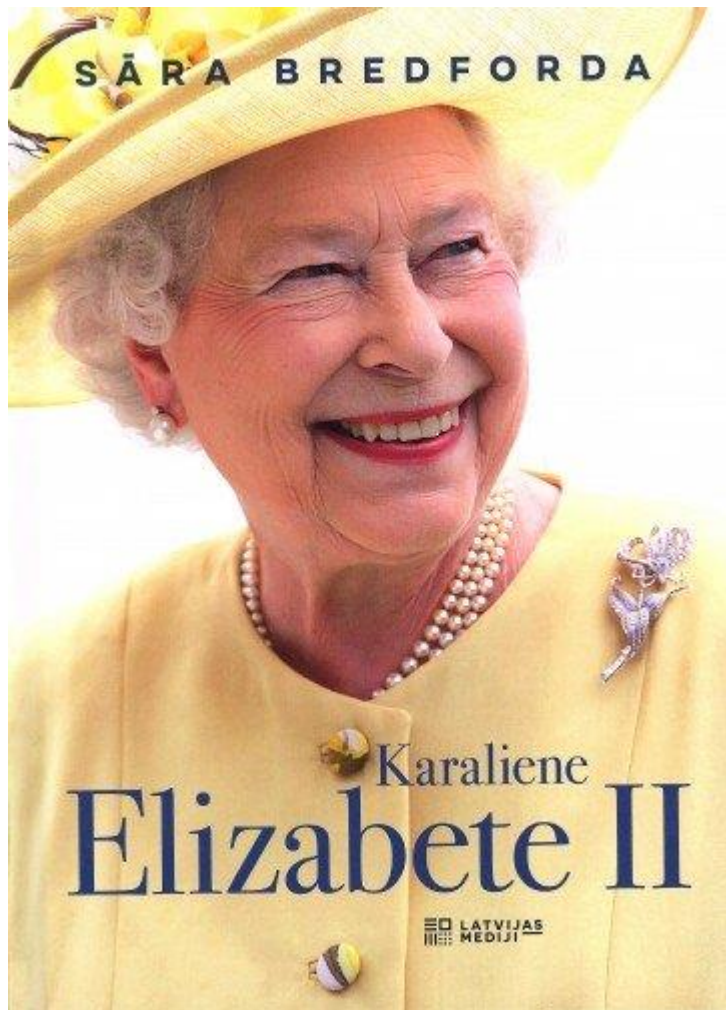
Drīz Ellija un Valters saprot, ka pilī ir noticis kaut kas briesmīgs. Naktīs kāds rausta viņu guļamistabas durvju rokturus. Bet citā telpā gleznas karājas, pagrieztas pret

sienu. Tajās ir attēloti četri bērni, kas reiz dzīvoja pilī, bet vēlāk pazuda. Kas īsti notika ar bērniem? Un kāpēc Elliju vajā melns putns? Kādēļ tas neliek viņus mierā?

Zviedru rakstniece Kristīna Olsons ir diplomēta politoloģe, taču patlaban pilnībā pievērsusies rakstniecībai. Viņa rada grāmatas gan pieaugušajiem, gan bērniem, turklāt vairākas no tām ir saņēmušas literārās godalgas. Literatūrkritiķi ir nodēvējuši rakstnieci par vienu no izcilākajām spriedzes meistarēm zviedru literatūrā.

ADELE FÄBERE (Adele Faber) un ELĒNA MAZLIŠA (Elaine Mazlish) ir starptautiski atzītas bērnu un pieaugušo saskarsmes ekspertes, kuru vienkāršo un cieņpilno pieeju atzinīgi novērtējuši vecāki un profesionāļi visā pasaulē. Viņu ieteikumi ļauj veidot attiecības ar jebkura vecuma bērniem tā, lai tās radītu mazāk stresa un sniegtu lielāku gandarījumu.

Tēvoča skandalozā atkāpšanās no troņa un tēva kronēšana, Otrais pasaules karš un Lielbritānijas bombardēšana, seksa un spiegu skandāli, impērijas robežu dramatiska sašaurināšana, Aukstais karš, diži premjerministri - Lielbritānijas karalienes Elizabetes II mūža laikā pasaule ir mainījiesies kā paātrinātā filmā. Paralēli politikai kā uz delnas allaž bijusi karalienes ģimenes dzīve, tās locekļu tikumi un mīlas dēkas, kāzas un šķiršanās, prieki, bēdas un nacionāla mēroga traģēdijas. Kā Elizabetei II šajos notikumos izdevies saglabāt stingro nostāju un aso skatienu?